

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 73.

Vydána dne 24. listopadu 1933.

Obsah: (209.—211.) 209. Úmluva mezi republikou Československou a říší Německou o sociálním pojištění. — 210. Nařízení, jímž se mění vládní nařízení ze dne 30. srpna 1928, č. 155 Sb. z. a n., kterým se vydává nová služební instrukce a jednací řád pro brigádní a divisní soudy. — 211. Vyhláška o udělení koncese pro drobnou dráhu ze Svinova do Kyjovic-Budišovic.

209.

Úmluva

mezi republikou Československou a říší Německou o sociálním pojištění.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

ŘÍŠE NĚMECKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Úmluva

mezi republikou Československou a říší
Německou o sociálním pojištění.

President republiky Československé a německý říšský president dohodli se na tom, aby vzájemné styky na poli sociálního pojištění byly smluvně upraveny. Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Česko-
slovenské:

pana Dra Jana Brablece,

odborového přednostu ministerstva sociální péče, a

pana Dra Květoslava Gregora,

min. radu v ministerstvu zahraničních věcí;

Německý říšský president:

pana Dra Andrease Griesera,

ministerského ředitele v říšském ministerstvu práce, a

pana Dra Adolfa Siedlera,

referujícího legačního radu v zahraničním úřadě.

Vertrag

zwischen dem Deutschen Reich und der
Čechoslovakischen Republik über Sozial-
versicherung.

Der Deutsche Reichspräsident und der Präsident der Čechoslovakischen Republik sind übereingekommen, die wechselseitigen Beziehungen auf dem Gebiete der Sozialversicherung vertraglich zu regeln. Zu diesem Zwecke haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

der Deutsche Reichspräsident:

den Ministerialdirektor im Reichsarbeitsministerium
Herrn Dr. Andreas Grieserund den Vortragenden Legationsrat im Auswärtigen
Amt

Herrn Dr. Adolf Siedler;

der Präsident der Čechoslova-
kischen Republik:den Sektionschef im Ministerium für soziale Fürsorge
Herrn Dr. Jan Brablecund den Ministerialrat im Ministerium des Äußern
Herrn Dr. Květoslav Gregor.

Zmocněnci tito vyměňivše si navzájem plné moci, jež shledali správnými a náležitými, shodli se na tomto:

A. Ustanovení všeobecná.

Článek 1.

(1) Tato úmluva týče se těchto odvětví sociálního pojištění:

1. nemocenského pojištění dělníků a zaměstnanců ve vyšších službách,
2. úrazového pojištění dělníků a zaměstnanců ve vyšších službách,
3. invalidního a starobního pojištění (invalidního pojištění),
4. pensijního pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách (pojištění zaměstnanců ve vyšších službách a hornického pensijního pojištění zaměstnanců ve vyšších službách),
5. pojištění u báňských bratrských pokladen (hornického pensijního pojištění dělníků).

(2) Úmluva netýče se — až na výhody, jež vyplývají pro oprávněné osoby ze článků 3, 4, 13 a 14 — pojištění posádek lodí (vlečných lodí atd.) plujících na Dunaji a jiných na těchto lodích trvale zaměstnaných osob, jakož i pojištění posádek leteckých.

Článek 2.

(1) Při provádění odvětví sociálního pojištění, uvedených v článku 1, použití dlužno zásadně právních předpisů státu, na jehož území se vykonává zaměstnání rozhodné pro pojištění. Z tohoto pravidla jsou tyto výjimky:

a) Vyšle-li podnik (zaměstnavatel), jenž má své sídlo (bydliště) v jednom státě, zaměstnanec k přechodnému zaměstnání do území druhého státu, použití jest po dobu jednoho roku právních předpisů státu, v němž jest sídlo vysílajícího podniku, nebo není-li tu podniku, bydliště zaměstnavatelovo. Právní předpisy tohoto státu platí i pro zaměstnání, jež podle své povahy vyžaduje opětovného, v jednotlivém případě jeden rok nepřesahujícího pobytu v druhém státním území.

Die Bevollmächtigten haben nach Mitteilung ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten Nachstehendes vereinbart:

A. Allgemeine Bestimmungen.

Artikel 1.

(1) Dieser Vertrag bezieht sich auf folgende Zweige der Sozialversicherung:

1. die Krankenversicherung der Arbeiter und Angestellten,
2. die Unfallversicherung der Arbeiter und Angestellten,
3. die Invalidenversicherung (Invaliditäts- und Altersversicherung),
4. die Angestelltenversicherung und die knappschaftliche Pensionsversicherung der Angestellten (Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten),
5. die knappschaftliche Pensionsversicherung der Arbeiter (Bruderladenprovisionsversicherung).

(2) Der Vertrag bezieht sich — unbeschadet der Vergünstigungen, die sich aus den Artikeln 3, 4, 13 und 14 für die Berechtigten ergeben —, nicht auf die Versicherung der Besatzung der die Donau befahrenden Schiffe (Schleppe usw.) und der sonstigen auf diesen Schiffen ständig beschäftigten Personen sowie der Besatzung der Luftfahrzeuge.

Artikel 2.

(1) Bei der Durchführung der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung finden grundsätzlich die Rechtsvorschriften des Staates Anwendung, in dessen Gebiet die für die Versicherung maßgebende Beschäftigung ausgeübt wird. Von dieser Regel gelten folgende Ausnahmen:

a) Werden Arbeitnehmer von einem Betriebe (Arbeitgeber), der in dem einen Staate seinen Sitz (Wohnsitz) hat, zu einer vorübergehenden Beschäftigung in das andere Staatsgebiet entsandt, so finden für die Dauer eines Jahres die Rechtsvorschriften des Staates Anwendung, in dem der Sitz des entsendenden Betriebes, in Ermangelung eines Betriebes der Wohnsitz des Arbeitgebers gelegen ist. Die Rechtsvorschriften dieses Staates gelten auch für eine Beschäftigung, die ihrer Natur nach einen wiederholten, in jedem einzelnen Falle ein Jahr nicht übersteigenden Aufenthalt im anderen Staatsgebiet erfordert.

b) Na pojištění zaměstnanců:

1. veřejných dopravních podniků jednoho státu, kteří — ať přechodně, ať na přípojových tratích, průběžných tratích, nebo pohraničních neb přechodových nádražích trvale — zaměstnání jsou na území druhého státu,

2. podniků republiky Československé, československých zemí, okresů a obcí a podniků říše Německé, německých zemí, obcí a obecních svazů, kteří jsou zaměstnání na území druhého státu,

použití jest právních předpisů toho státu, v němž má své sídlo správa podniku, jíž tito zaměstnanci podléhají ve svých osobních věcech. U československých státních drah, u společnosti německých říšských drah a u obojí poštovní správy rozhoduje sídlo vyššího správního orgánu.

Za podnik po rozumu ustanovení pod písm. a) a b) pokládá se i pobočka nebo jiné stálé zařízení, jež podnik, mající své sídlo v jednom státě, zřídí ve státě druhém.

c) Na pojištění zaměstnanců diplomatických a skutečných konsulárních zastupitelstev a jinakých úřadů (celních, pasových úřadů atd.) jednoho státu, které mají své sídlo na území druhého státu, použití jest právních předpisů vysílajícího státu, jsou-li tito zaměstnanci občany tohoto státu. Totéž platí pro pojištění zaměstnanců přednostů, členů a jiných úředníků jmenovaných úřadů. V oboru pojištění nemocenského platí však na žádost zaměstnavatelovu právní předpisy státu přijímajícího.

d) Při přesahujících zemědělských a lesních podnicích, jež mají své sídlo na území jednoho z obou států, použije se právních předpisů toho státu, v němž jest sídlo podniku, výlučně také na pojištění osob, které jsou zaměstnány v části podniku ležící ve druhém státě.

e) Na pojištění zaměstnanců, kteří jsou zaměstnání na lodích nebo vorech lodních a vorových podniků na Labi, použije se právních předpisů toho státu, v němž zaměstnanci mají své bydliště. Totéž platí pro lodní a vorové podniky na Odře.

b) Auf die Versicherung der Arbeitnehmer

1. der in dem einen Staate bestehenden öffentlichen Verkehrsunternehmungen, die — sei es vorübergehend, sei es auf Anschlußstrecken, Durchzugsstrecken oder in Grenz- oder Übergangsbahnhöfen dauernd — im Gebiete des anderen Staates beschäftigt sind,

2. von Betrieben des Deutschen Reiches, der deutschen Länder, Gemeinden und Gemeindeverbände und von Betrieben der čechoslovakischen Republik, der čechoslovakischen Länder, Bezirke und Gemeinden, die im Gebiete des anderen Staates beschäftigt sind,

finden die Rechtsvorschriften des Staates Anwendung, in dem die Stelle des Betriebes ihren Sitz hat, der solche Arbeitnehmer in ihren Personalangelegenheiten unterstehen. Bei der Deutschen Reichsbahn-Gesellschaft, den čechoslovakischen Staatsbahnen und den beiderseitigen Postverwaltungen ist der Sitz der höheren Verwaltungsstelle maßgebend.

Als Betrieb im Sinne der Bestimmungen unter a) und b) gilt auch eine Zweigniederlassung oder sonstige ständige Einrichtung, die ein Betrieb, der seinen Sitz in dem einen Staate hat, in dem anderen Staate begründet.

c) Auf die Versicherung der Arbeitnehmer der beiderseitigen diplomatischen und berufs-konsularischen Vertretungen und der sonstigen amtlichen Stellen (Zollämter, Paßstellen usw.) des einen Staates, die in dem anderen Staate ihren Sitz haben, finden die Rechtsvorschriften des entsendenden Staates Anwendung, wenn die Arbeitnehmer diesem Staate angehören. Das gleiche gilt für die Versicherung von Arbeitnehmern der Leiter und der Mitglieder und der sonstigen Beamten der genannten Stellen. In der Krankenversicherung gelten jedoch die Rechtsvorschriften des Empfangsstaates, wenn der Arbeitgeber (Dienstgeber) dies beantragt.

d) Bei übergreifenden land- und forstwirtschaftlichen Betrieben, die ihren Sitz im Gebiet eines der beiden Staaten haben, finden die Rechtsvorschriften des Staates, in dem der Sitz des Betriebes gelegen ist, ausschließlich auch auf die Versicherung der Personen Anwendung, die in dem im anderen Staate gelegenen Betriebsteil tätig sind.

e) Auf die Versicherung der Arbeitnehmer, die auf Schiffen oder Flößen von Schiff- und Floßfahrtsunternehmungen auf der Elbe beschäftigt sind, finden die Rechtsvorschriften des Staates Anwendung, in dem die Arbeitnehmer ihren Wohnsitz haben. Das gleiche gilt für Schiff- und Floßfahrtsunternehmungen auf der Oder.

(2) Rozhodují-li podle odst. 1 při podniku, jenž má sídlo v jednom státě, právní předpisy druhého státu co do zaměstnání v tomto státě, klade se zaměstnání podle těchto právních předpisů na roveň podniku.

(3) Je-li posuzovati úraz nastalý v jednom státě podle zákonů o úrazovém pojištění druhého státu, platí předpisy těchto zákonů, i pokud jde o další nároky na náhradu škody, jež z důvodu úrazu lze uplatňovati podle zákonů prvního státu; totéž platí, když podnik podléhá zákonodárství úrazovému jen v jednom z obou států. Utrpí-li železniční zaměstnanec úraz, vykonáváje zaměstnání podle odst. 1, písm. b), č. 1 při provozu cizí dráhy, posuzuje se tato dráha při použití ustanovení tohoto odstavce jako vlastní dráha zaměstnavce.

(4) Použití právních předpisů jednoho státu podle odst. 1 má také v zápětí, že nositelé, úřady a soudy sociálního pojištění tohoto státu jsou příslušny pro provádění sociálního pojištění.

(5) Za pojištění úrazové po rozumu této úmluvy pokládá se také úrazové zaopatření, jež nahrazuje veřejnoprávní úrazové pojištění.

Článek 3.

Oba smluvní státy kladou co do dávek z odvětví sociálního pojištění uvedených v čl. 1, č. 2—5 příslušníky druhého státu a jich pozůstalé na roveň vlastním státním příslušníkům a jich pozůstalým. To platí pro zemědělské úrazové pojištění zemědělských sezonních dělníků a jich pozůstalých vůbec, jinak však jen potud, pokud zemědělské podniky nebo v nich zaměstnané osoby téhož druhu podle zákonodárství obou států podléhají úrazovému pojištění.

Článek 4.

Při použití zákonných předpisů jednoho státu o odbytí nároků z některého odvětví sociálního pojištění uvedeného v čl. 1, č. 2—5 nepokládá se pobyt v druhém státě pro oprávněné osoby, jež náležejí jednomu z obou států, za pobyt v cizině.

(2) Ist nach Abs. 1 bei einem Betriebe, der seinen Sitz in dem einen Staate hat, das Recht des anderen Staates für eine Beschäftigung in diesem Staate maßgebend, so ist die Beschäftigung im Sinne dieses Rechtes einem Betriebe gleichzuachten.

(3) Fällt der in dem einen Staate eingetretene Unfall unter die Unfallversicherungsgesetze des anderen Staates, so gelten deren Vorschriften auch insoweit, als es sich um anderweitige Entschädigungsansprüche handelt, die wegen des Unfalls nach den Gesetzen des ersteren Staates geltend gemacht werden; dies gilt auch, wenn ein Betrieb nur in einem der beiden Staaten der Unfallversicherungsgesetzgebung unterliegt. Erleidet ein Eisenbahnbediensteter während einer Beschäftigung gemäß Abs. 1b Ziff. 1 einen Unfall beim Betriebe einer fremden Bahn, so wird diese Bahn bei der Anwendung der Bestimmungen dieses Absatzes der eigenen Bahn des Bediensteten gleichgestellt.

(4) Die Anwendung der Rechtsvorschriften des einen Staates gemäß Abs. 1 hat auch zur Folge, daß die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung dieses Staates für die Durchführung der Sozialversicherung zuständig sind.

(5) Als Unfallversicherung im Sinne dieses Vertrages gilt auch eine Unfallfürsorge, die an die Stelle der öffentlich-rechtlichen Unfallversicherung tritt.

Artikel 3.

Die vertragschließenden Staaten stellen für die Leistungen aus den in Artikel 1 Ziff. 2 bis 5 bezeichneten Zweigen der Sozialversicherung den eigenen Staatsangehörigen und ihren Hinterbliebenen die Angehörigen des anderen Staates und ihre Hinterbliebenen gleich. Dies gilt für die landwirtschaftliche Unfallversicherung zugunsten landwirtschaftlicher Wanderarbeiter und ihrer Hinterbliebenen allgemein, im übrigen nur insoweit, als landwirtschaftliche Betriebe oder die in ihnen beschäftigten Personen der gleichen Art nach der Gesetzgebung beider Staaten der Unfallversicherung unterliegen.

Artikel 4.

Bei Anwendung der gesetzlichen Vorschriften des einen Staates über die Abfindung von Ansprüchen aus den in Artikel 1 Ziff. 2 bis 5 bezeichneten Zweigen der Sozialversicherung gilt der Aufenthalt in dem anderen Staate für Berechtigte, die einem der beiden Staaten angehören, nicht als Aufenthalt im Ausland.

Článek 5.

Nositelé některého v čl. 1 uvedeného odvětví sociálního pojištění jednoho státu budou na žádost stejným způsobem, jako by šlo o provádění vlastního sociálního pojištění, zkoumati další trvání práva na požívání dávek osob, jimž se dostává odškodnění od nositele pojištění druhého státu, a prováděti lékařské prohlídky. Výlohy jdou na vrub žádajícího nositele pojištění.

Článek 6.

(1) Při provádění některého z odvětví sociálního pojištění uvedených v čl. 1 poskytnou nositelé, úřady a soudy sociálního pojištění jednoho státu nositelům, úřadům a soudům sociálního pojištění druhého státu správní pomoc ve stejném rozsahu, jako by šlo o provádění vlastního sociálního pojištění.

(2) Ustanovení čl. 5 a předchozího odstavce platí obdobně při provádění československého nemocenského pojištění veřejných zaměstnanců.

(3) Nositelé, úřady a soudy sociálního pojištění zjistí ve stejném rozsahu, jako by šlo o provádění vlastního sociálního pojištění, vše, co je nutné k objasnění skutkové podstaty, a to — spěchá-li věc a pokud jsou k tomu podle vlastních předpisů oprávněni — i z moci úřední.

(4) Náklady spojené s poskytnutím správní pomoci nahradí se ve stejném rozsahu jako ve vlastním sociálním pojištění.

(5) Při provádění některého z odvětví sociálního pojištění uvedených v čl. 1 poskytnou řádné soudy právní pomoc podle právních předpisů platných pro věci občanské a obchodní.

Článek 7.

Pohledávky podle článku 5 a 6, pokud nebude mezi zúčastněnými činiteli obou stran něco jiného umlučeno, jsou splatné ke dni, kterého bylo skončeno úřední jednání, jež zavdalo podnět k výlohám. Pohledávky jsou splatny do měsíce po oznámení ve měně, ve které vzešly. V prodlení je platiti 4% úrok ode dne splatnosti.

Artikel 5.

Die Träger der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung des einen Staates werden auf Antrag in der gleichen Weise, wie wenn es sich um die Durchführung der eigenen Sozialversicherung handelte, die Fortdauer des Bezugsrechts von Personen prüfen, die von einem Versicherungsträger des anderen Staates Entschädigung beziehen, und ärztliche Untersuchungen besorgen. Auslagen fallen dem ersuchenden Versicherungsträger zur Last.

Artikel 6.

(1) Bei der Durchführung der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung werden die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung des einen Staates den Trägern, Behörden und Gerichten der Sozialversicherung des anderen Staates Verwaltungshilfe in demselben Umfange leisten, wie wenn es sich um die Durchführung der eigenen Sozialversicherung handelte.

(2) Die Bestimmungen des Artikel 5 und des vorstehenden Absatzes gelten entsprechend für die Durchführung der čechoslovakischen Krankenversicherung der öffentlichen Angestellten.

(3) Die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung stellen in demselben Umfange wie zur Durchführung der eigenen Sozialversicherung, in eiligen Fällen — soweit sie im Rahmen der eigenen Vorschriften dazu befugt sind — auch von Amts wegen, dasjenige fest, was zur Aufklärung des Sachverhalts notwendig ist.

(4) Die mit der Verwaltungshilfe verbundenen Auslagen werden nur in dem gleichen Umfange wie in der eigenen Sozialversicherung vergütet.

(5) Bei der Durchführung der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung leisten die ordentlichen Gerichte Rechtshilfe nach Maßgabe der für Zivil- und Handelsachen geltenden Vorschriften.

Artikel 7.

Forderungen gemäß Artikel 5 und 6 werden, sofern nicht zwischen den beiderseitigen beteiligten Stellen etwas anderes vereinbart ist, in dem Zeitpunkte fällig, in dem die Amtshandlung, die den Anlaß zur Entstehung der Auslagen gegeben hat, abgeschlossen ist. Die Forderungen sind binnen Monatsfrist nach Bekanntgabe in der Währung zu tilgen, in der sie entstanden sind. Bei Verzug sind sie mit vier vom Hundert vom Tage der Fälligkeit an zu verzinsen.

Článek 8.

(1) Konsulové obou států pokládají se za zmocněné, aby zastupovali zaměstnance náležející jejich státu před veškerými nositeli, úřady a soudy sociálního pojištění druhého státu; vnitrostátní právní předpisy, jež vyžadují zastupování zvláštním právním zástupcem, jsou nedotčeny.

(2) Jde-li o příslušníka druhého státu, je o skončení úrazového šetření vyrozuměti neprodleně příslušný konsulární úřad tohoto státu.

Článek 9.

Nejvyšší správní úřady obou států dohodnou se o tom, jakým způsobem bylo by upravití pokud možno nejúčelněji přímý styk co do podání příslušníků jednoho státu na nositele, úřady a soudy sociálního pojištění druhého státu.

Článek 10.

Při opravných prostředcích ve věcech některého z odvětví sociálního pojištění uvedeného v čl. 1 pokládají se zákonné lhůty za zachovány i tehdy, když opravný prostředek došel včas u nositele, úřadu nebo soudu sociálního pojištění druhého státu. V těchto případech budiž opravný prostředek neprodleně zaslán na ministerstvo sociální péče v Praze, je-li k rozhodnutí příslušnou instance československá, a na říšský pojišťovací úřad v Berlíně, je-li k rozhodnutí příslušnou instance německá.

Článek 11.

Předpisy o osvobození a úlevách ve věcech kolků a jiných poplatků, platné pro provádění vlastního sociálního pojištění v jednom státě, platí stejně i pro provádění sociálního pojištění druhého státu.

Článek 12.

(1) Vzejde-li mezi nositeli, úřady nebo soudy sociálního pojištění obou států v jednotlivém případě spor o to, zda jest použití práva jednoho neb druhého státu, může až do rozhodnutí podle čl. 30 nositel pojištění,

Artikel 8.

(1) Die Konsuln der beiden Staaten gelten als ermächtigt, die ihrem Staate angehörigenden Arbeitnehmer vor allen Trägern, Behörden und Gerichten der Sozialversicherung des anderen Staates zu vertreten; innerstaatliche Rechtsvorschriften, welche die Vertretung durch einen besonderen Rechtsvertreter erfordern, bleiben unberührt.

(2) Von dem Abschluß von Unfalluntersuchungen ist, wenn es sich um Angehörige des anderen Staates handelt, der zuständigen Konsularbehörde dieses Staates unverzüglich Nachricht zu geben.

Artikel 9.

Die obersten Verwaltungsbehörden beider Staaten werden sich darüber verständigen, in welcher Weise der unmittelbare Verkehr hinsichtlich der Eingaben der Angehörigen des einen Staates an die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung des anderen Staates möglichst zweckdienlich geregelt werden könnte.

Artikel 10.

Bei Einlegung von Rechtsmitteln in Angelegenheiten der in Artikel 1 bezeichneten Zweige der Sozialversicherung gelten die gesetzlichen Fristen auch dann als gewahrt, wenn das Rechtsmittel rechtzeitig bei einem Träger, einer Behörde oder einem Gericht der Sozialversicherung des anderen Staates eingegangen ist. In diesen Fällen ist die Rechtsmittelschrift unverzüglich, wenn eine deutsche Stelle zur Entscheidung über das Rechtsmittel zuständig ist, an das Reichsversicherungsamt in Berlin, wenn eine čechoslovakische Stelle zur Entscheidung zuständig ist, an das Ministerium für soziale Fürsorge in Prag abzugeben.

Artikel 11.

Die in dem einen Staate für die Durchführung der eigenen Sozialversicherung geltenden Vorschriften über Befreiungen oder Erleichterungen hinsichtlich der Stempel- und sonstigen Gebühren kommen in gleicher Weise auch der Durchführung der Sozialversicherung des anderen Staates zugute.

Artikel 12.

(1) Wird zwischen Trägern, Behörden oder Gerichten der Sozialversicherung der beiden Staaten im Einzelfalle die Frage streitig, ob das Recht des einen oder des anderen Staates anzuwenden ist, so kann, bis die Entschei-

u něhož nejprve byl ohlášen nárok ze sporného zaměstnaneckého poměru, poskytnouti prozatímní péči. Nositel pojištění na důchody může prováděním této péče pověřiti nemocenskou pojišťovnu. Péče záleží v poskytování dávek, k nimž by nositel pojištění byl povinen podle právních předpisů pro něj platných.

(2) Byla-li prozatímní péče odepřena anebo nebyla-li poskytnuta v potřebném rozsahu, může dozorcí úřad na podanou stížnost přídržeti nositele pojištění k poskytnutí prozatímní péče a stanoviti výměru dávek. Je-li spor mezi nositeli pojištění, kteří nepodléhají témuž dozorcímu úřadu, rozhoduje nejvyšší správní úřad — je-li toho potřeby, v dohodě se zúčastněnými ministerstvy — nebo orgán jím stanovený.

(3) Nositel pojištění posléze zavázaný nahradí nositeli pojištění, jenž poskytl prozatímní péči, náklady tím vzešlé. Článek 7 platí obdobně.

B. Ustanovení zvláštní.

I. Nemocenské pojištění.

Článek 13.

(1) Právo na dávky z nemocenského pojištění odpočívá, když osoba oprávněná odejde po vzniku pojistného případu dobrovolně bez svolení nositele pojištění do území druhého státu. Svolení není zapotřebí, odejde-li oprávněná osoba do pohraničního území druhého státu, jež sousedí s obvodem (okresem) jeho nemocenské pojišťovny, dokud tam pobývá. Nárok neodpočívá ani tehdy, bydlí-li osoba oprávněná již od dřívějšíka v takovém území, dokud tam pobývá.

(2) Za sousední pohraniční území po rozumu tohoto článku pokládá se obvod nemocenské pojišťovny druhého státu, jenž má společnou hranici s obvodem nemocenské pojišťovny příslušné k poskytování dávek.

(3) Nejvyšší správní úřady obou států sjednají mimo to, jaká další území považovati jest za pohraniční území po rozumu tohoto článku. Zásadně budou prohlášena za pohraniční území zvláště ta sousední území, kamž do-

ung gemäß Artikel 30 getroffen ist, der Versicherungsträger, bei dem ein Anspruch aus dem streitigen Beschäftigungsverhältnis zuerst angemeldet wird, eine vorläufige Fürsorge gewähren. Der Träger der Rentenversicherung kann eine Krankenkasse mit der Durchführung der Fürsorge betrauen. Die Fürsorge besteht in den Leistungen, zu denen der Versicherungsträger nach dem für ihn geltenden Recht verpflichtet wäre.

(2) Wird die vorläufige Fürsorge verweigert oder nicht in dem erforderlichen Umfange gewährt, so kann auf Beschwerde die Aufsichtsbehörde den Versicherungsträger zur Gewährung der vorläufigen Fürsorge anhalten und das Maß der Leistungen bestimmen. Bei Streit zwischen Versicherungsträgern, die nicht derselben Aufsichtsbehörde unterstehen, entscheidet die oberste Verwaltungsbehörde — gegebenenfalls im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien — oder die von ihr bestimmte Stelle.

(3) Der endgültig verpflichtete Versicherungsträger hat dem Versicherungsträger, der die vorläufige Fürsorge gewährt hat, die dafür gemachten Aufwendungen zu erstatten. Artikel 7 gilt entsprechend.

B. Besondere Bestimmungen.

I. Krankenversicherung.

Artikel 13.

(1) Die Leistungen aus der Krankenversicherung ruhen, wenn sich der Berechtigte nach Eintritt des Versicherungsfalles freiwillig ohne Zustimmung des Versicherungsträgers in das Gebiet des anderen Staates begibt. Die Zustimmung ist nicht erforderlich, wenn sich der Berechtigte in ein dem Bezirke (Sprengel) seiner Krankenkasse benachbartes Grenzgebiet des anderen Staates begibt, solange er sich dort aufhält. Das Ruhen des Anspruchs ist auch dann ausgeschlossen, wenn der Berechtigte von vornherein in einem solchen Gebiete wohnt, solange er sich dort aufhält.

(2) Als benachbartes Grenzgebiet im Sinne dieses Artikels gilt der Bezirk der Krankenkasse des anderen Staates, der eine gemeinsame Grenze mit dem Bezirke der für die Gewährung der Leistungen zuständigen Krankenkasse hat.

(3) Die obersten Verwaltungsbehörden beider Staaten werden außerdem vereinbaren, welche weiteren Gebiete jeweils als Grenzgebiete im Sinne dieses Artikels anzusehen sind. Grundsätzlich sollen zu Grenzgebieten

cházejí pravidelně pracovní síly z druhého státu.

(4) Při pobytu v pohraničním území může zavázaná pojišťovna poskytovat dávky buď sama anebo požádati pojišťovnu druhého státu za poskytování dávek. Dožádaná pojišťovna poskytne dávky podle předpisů, které platí pro žádající pojišťovnu. Dožádané pojišťovně nahradití jest skutečně vzešlé útraty; pro náhradu nákladů za věcné dávky platí při tom sazby, jichž má použití dožádaná pojišťovna pro své vlastní oprávněné osoby. Článek 7 platí obdobně.

Článek 14.

(1) Zúčastněné nemocenské pojišťovny nebo jejich svazy mohou sjednatí bližší podrobnosti o vzájemné pomoci a o poskytování dávek pro rodinné příslušníky v pohraničním území a pro posádky na vnitrozemských lodích a vorech.

(2) Se svolením nejvyšších správních úřadů po rozumu této úmluvy mohou zúčastněné nemocenské pojišťovny nebo jejich svazy ujednatí, že členské doby, které byly získány na území jednoho státu, budou započítávány v druhém státě, pokud nároky jsou závislé na získání nejnižší členské doby.

II. Úrazové pojištění.

Článek 15.

Podnikatelům nesmí býti předpisováno vyšší pojistné na pojištění úrazové proto, že podnik má své sídlo v druhém státu.

III. Invalidní a starobní pojištění (invalidní pojištění), pensijní pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách (pojištění zaměstnanců ve vyšších službách a hornické pensijní pojištění zaměstnanců ve vyšších službách) a pojištění u báňských bratrských pokladen (hornické pensijní pojištění dělníků).

Článek 16.

(1) Byly-li za pojištěnce zapraveny příspěvky na československé pojištění invalidní

insbesondere diejenigen Nachbargebiete erklärt werden, zwischen denen ein regelmäßiger Verkehr von Arbeitskräften stattfindet.

(4) Beim Aufenthalt im Grenzgebiet kann die verpflichtete Kasse die Leistungen entweder selbst gewähren oder eine Kasse des anderen Staates um die Gewährung der Leistungen ersuchen. Die ersuchte Kasse hat die Leistungen nach Maßgabe der Vorschriften zu gewähren, die für die ersuchende Kasse gelten. Der ersuchten Kasse sind die tatsächlich verauslagten Kosten zu erstatten; für die Erstattung der Kosten der Sachleistungen gelten dabei die Gebührensätze, die die ersuchte Kasse für ihre eigenen Berechtigten aufzuwenden hat. Artikel 7 gilt entsprechend.

Artikel 14.

(1) Die beteiligten Krankenkassen oder ihre Verbände können über die gegenseitige Hilfeleistung und die Gewährung von Familienhilfe in Grenzgebieten und für die Besatzungen von Binnenschiffen und Flößen Näheres vereinbaren.

(2) Mit Zustimmung der obersten Verwaltungsbehörde im Sinne dieses Vertrages können die beteiligten Krankenkassen und ihre Verbände vereinbaren, daß Mitgliedschaftszeiten, welche im Gebiete des einen Staates zurückgelegt sind, im anderen Staate angerechnet werden, soweit Ansprüche von einer Mindestmitgliedschaftsdauer abhängen.

II. Unfallversicherung.

Artikel 15.

Betriebsunternehmer dürfen zur Unfallversicherung des einen Staates nicht deshalb mit höheren Versicherungsbeiträgen herangezogen werden, weil der Betrieb seinen Sitz in dem anderen Staate hat.

III. Invalidenversicherung (Invaliditäts- und Altersversicherung), Angestelltenversicherung und knappschaftliche Pensionsversicherung der Angestellten (Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten) sowie knappschaftliche Pensionsversicherung der Arbeiter (Bruderdienstprovisionsversicherung).

Artikel 16.

(1) Sind für einen Versicherten Beiträge zur deutschen Invalidenversicherung und zur

a starobní a německé pojištění invalidní, sečtou se tyto příspěvkové doby, pokud se nekryjí, pro zachování nároků (čák) a pro dosažení čekací doby. O tom, jakou dobu jinak lze započísti, rozhodují pro nositele pojištění každého z obou států vnitrostátní předpisy právní.

(2) Nastane-li pojistný případ, poskytují nositelé pojištění obou států důchod, na nějž je nárok podle vnitrostátních předpisů, přihlížejíc k odst. 1 tohoto článku. Pro vyměření důchodu vezmou se za základ vnitrostátní příspěvkové doby. Z československé základní částky, jakož i z německé základní částky a německého příplatku na děti, dlužno však toliko platiti díl, jenž odpovídá poměru vnitrostátní příspěvkové doby k úhrnu příspěvkových dob ztrávených v obou státech. K tomuto krácení nedojde, nebylo-li získáno v jednom z obou států více než dvacetšest příspěvkových týdnů. V tomto případě není nároku na důchod vůči nositeli pojištění státu, v němž nebylo získáno více než dvacetšest příspěvkových týdnů.

(3) Zkrácené důchody (odst. 2), jež nepřevyšují měsíčně částku čtyřicet korun československých nebo pět říšských marek, mohou býti odbyty svou kapitálovou hodnotou.

(4) Požívání důchodu v jednom státě zachovává nároky (čáky) též ve státě druhém.

(5) Ustanovení tohoto článku neplatí pro jednorázové dávky.

Článek 17.

Článek 16 platí obdobně, byly-li zapraveny za pojištěnce příspěvky na československé pensijní pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách a na německé pojištění zaměstnanců ve vyšších službách nebo na německé hornické pensijní pojištění zaměstnanců ve vyšších službách s tím, že na místo dvacetšesti příspěvkových týdnů podle čl. 16, odst. 2 nastupuje dvanáct příspěvkových měsíců. Při tom platí ustanovení o základní částce také pro nejnižší důchody podle československých právních předpisů.

Článek 18.

Článek 16 platí obdobně, byly-li zapraveny

československých Invaliditäts- und Altersversicherung entrichtet, so werden diese Beitragszeiten, soweit sie sich nicht decken, für die Aufrechterhaltung der Anwartschaften (Ansprüche) und für die Erfüllung der Wartezeit zusammengerechnet. Welche Zeiten sonst anrechenbar sind, richtet sich für die Versicherungsträger jedes der beiden Staaten nach innerstaatlichem Recht.

(2) Beim Eintritt eines Versicherungsfalles gewähren die Versicherungsträger beider Staaten die Rente, auf die nach den innerstaatlichen Vorschriften unter Berücksichtigung des Abs. 1 dieses Artikels ein Anspruch besteht. Der Berechnung der Rente werden die innerstaatlichen Beitragszeiten zugrunde gelegt. Von dem deutschen Grundbetrag und Kinderzuschuß sowie von dem československých Grundbetrag ist aber nur der Teil zu zahlen, der dem Verhältnis der innerstaatlichen Beitragszeit zur Summe der in beiden Staaten zurückgelegten Beitragszeiten entspricht. Diese Kürzung tritt nicht ein, wenn in einem der beiden Staaten nicht mehr als sechsundzwanzig Beitragswochen zurückgelegt sind; in diesem Falle geht gegen den Versicherungsträger des Staates, in dem nicht mehr als sechsundzwanzig Beitragswochen zurückgelegt sind, kein Anspruch auf Rente.

(3) Gekürzte Renten (Abs. 2), die den Betrag von fünf Reichsmark oder vierzig Kronen monatlich nicht übersteigen, können mit ihrem Kapitalwert abgefunden werden.

(4) Der Bezug der Rente in dem einen Staate erhält die Anwartschaften (Ansprüche) auch in dem anderen Staate.

(5) Die Bestimmungen dieses Artikels gelten nicht für einmalige Leistungen.

Artikel 17.

Artikel 16 gilt entsprechend, wenn für den Versicherten Beiträge zur deutschen Angestelltenversicherung oder knappschaftlichen Pensionsversicherung der Angestellten und zur československých Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten entrichtet worden sind, mit der Maßgabe, daß an Stelle der sechsundzwanzig Beitragswochen nach Artikel 16, Abs. 2 zwölf Beitragsmonate treten. Dabei gelten die Bestimmungen über den Grundbetrag auch für die Mindestrenten nach den československých Rechtsvorschriften.

Artikel 18.

Artikel 16 gilt entsprechend, wenn für den

za pojištěnce příspěvky na československé pojištění u báňských bratrských pokladen a na německé hornické pensijní pojištění dělníků.

Článek 19.

Při zjišťování, zda je tu nárok na důchod z některého pojišťovacího odvětví uvedeného v čl. 1, č. 2—5 bude přihlíženo k příspěvkovým dobám, získaným na území jednoho z obou států v druhém státě tak, jako by tyto příspěvkové doby byly získány v tom kterém pojištění onoho druhého státu.

Článek 20.

Státní příspěvek (říšský příplatek) k důchodům z invalidního a starobního pojištění (invalidního pojištění), na nichž se účastní nositelé pojištění obou států, zaplatí stát, v němž oprávněná osoba nikoli pouze přechodně bydlí.

Článek 21.

Je-li úhrn důchodů (včetně státního příspěvku — říšského příplatku) vypočtený podle předchozích ustanovení nižší, než důchod, jež by měl poskytovat nositel pojištění jednoho z obou států sám o sobě podle vnitrostátních předpisů na podkladě příspěvkové doby v jeho státě získané, zvýší tento nositel pojištění svůj podíl na důchodu o rozdíl. Pro srovnání je základem zlatá relace obou měn.

Článek 22.

Nositelé pojištění obou států stanoví dávky, jež mají poskytovat, a vydají o tom výměr. Příslušnému nositeli pojištění druhého státu jest předem dáti příležitost k vyjádření, byly-li příspěvky zapraveny v obou státech. Je-li tu již podle vnitrostátních předpisů právních nárok neodvisle od této úmluvy, je poskytnouti prozatímní dávku; jinak možno poskytnouti prozatímní dávku.

Článek 23.

Nositelé pojištění obou států mohou sjednat, že dílčí důchody, jež dlužno poskytovat podle předchozích ustanovení, bude vypláceti

Versicherten Beiträge zur deutschen knappschaftlichen Pensionsversicherung der Arbeiter und zur čechoslovakischem Bruderladenprovisionsversicherung entrichtet worden sind.

Artikel 19.

Bei der Feststellung, ob ein Rentenanspruch aus einem der in Artikel 1, Ziff. 3 bis 5 bezeichneten Versicherungszweige besteht, werden die im Gebiet eines der beiden Staaten zurückgelegten Beitragszeiten im anderen Staat in dem gleichen Maße berücksichtigt, wie wenn diese Beitragszeiten in der entsprechenden Versicherung dieses anderen Staates zurückgelegt worden wären.

Artikel 20.

Der Reichszuschuß (Staatsbeitrag) zu den Renten der Invalidenversicherung (Invaliditäts- und Altersversicherung), an denen Versicherungsträger beider Staaten beteiligt sind, wird von dem Staate gezahlt, in dem der Berechtigte nicht nur vorübergehend wohnt.

Artikel 21.

Ist die nach den vorstehenden Bestimmungen berechnete Summe der Renten (einschließlich Reichszuschuß — Staatsbeitrag) kleiner als die Rente, die der Versicherungsträger eines der beiden Staaten allein nach innerstaatlicher Vorschrift auf Grund der in seinem Staate zurückgelegten Beitragszeit zu gewähren hätte, so hat dieser Versicherungsträger seinen Rentenanteil um den Unterschiedsbetrag zu erhöhen. Für den Vergleich wird von der Goldrelation der beiden Währungen ausgegangen.

Artikel 22.

Die Versicherungsträger beider Staaten stellen die von ihnen zu gewährenden Leistungen fest und erteilen hierüber einen Bescheid. Dem entsprechenden Versicherungsträger des anderen Staates ist vorher Gelegenheit zur Äußerung zu geben, wenn Beiträge an beide Staaten entrichtet sind. Ist der Anspruch auch ohne die Bestimmungen dieses Vertrags nach innerstaatlichem Recht begründet, so ist eine vorläufige Leistung zu gewähren; im übrigen kann eine vorläufige Leistung gewährt werden.

Artikel 23.

Die Versicherungsträger der beiden Staaten können vereinbaren, daß die nach den vorstehenden Bestimmungen zu gewährenden

jeden z nich; druhý nahradí mu pak běžné částky naň připadající.

C. Ustanovení závěrečná.

Článek 24.

(1) Každý z obou států vydá samostatně ustanovení ku provedení této úmluvy, pokud je to pro jeho obor zapotřebí.

(2) Ustanovení podle toho vydaná jest sděliti nejvyššímu správnímu úřadu druhého státu.

Článek 25.

Nejvyšší správní úřady obou států dohodnou se o tom,

a) jakým způsobem bylo by zaříditi pokud možno jednoduše a s nejmenšími náklady doručování a platby ku provedení sociálního pojištění z území jednoho státu do území druhého státu,

b) kterak vymáhati nedoplatky pojistného nebo jiné z pojišťovacího poměru vzešlé pohledávky nositele pojištění jednoho státu proti dlužníku ve státě druhém.

Článek 26.

Nejvyšším správním úřadem po rozumu této úmluvy je s československé strany ministr sociální péče, s německé strany říšský ministr práce.

Článek 27.

(1) Styk nositelů, úřadů a soudů sociálního pojištění obou států při provádění této úmluvy děje se přímo.

(2) Není-li přímý styk ze zvláštních důvodů možný, mohou nositelé, úřady a soudy sociálního pojištění jednoho státu dožádati se zprostředkování konsulárního úřadu druhého státu, příslušného podle jejich sídla.

Článek 28.

(1) Ustanovení čl. 3—12 je použiti bez rozdílu, nastal-li pojistný případ přede dnem účinnosti této úmluvy nebo po tomto dni.

(2) Byla-li žádost za přiznání důchodu pro pozůstalé v pojištění úrazovém přede dnem účinnosti této smlouvy pravoplatně zamítnuta,

Teilrenten von dem einen Versicherungsträger voll ausgezahlt werden; der andere erstatet dann laufend die ihm zur Last fallenden Beträge.

C. Schlußbestimmungen.

Artikel 24.

(1) Bestimmungen zur Ausführung dieses Vertrages werden von jedem der beiden Staaten, soweit sie für seinen Bereich erforderlich sind, selbständig getroffen.

(2) Die hiernach getroffenen Bestimmungen sollen der obersten Verwaltungsbehörde des anderen Staates mitgeteilt werden.

Artikel 25.

Die obersten Verwaltungsbehörden beider Staaten werden sich darüber verständigen, in welcher Weise

a) Zustellungen und Zahlungen zur Durchführung der Sozialversicherung aus dem Gebiete des einen Staates in das des andern möglichst einfach und mit möglichst geringen Kosten bewirkt werden,

b) Beitragsrückstände oder andere aus einem Versicherungsverhältnis entstandene Forderungen der Versicherungsträger des einen Staates gegen Schuldner in dem anderen Staate beigetrieben werden.

Artikel 26.

Oberste Verwaltungsbehörde im Sinne dieses Vertrages ist auf deutscher Seite der Reichsarbeitsminister, auf čechoslovakischer Seite der Minister für soziale Fürsorge.

Artikel 27.

(1) Bei der Durchführung dieses Vertrages verkehren die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung beider Staaten mit einander unmittelbar.

(2) Ist der unmittelbare Verkehr aus besonderen Gründen untunlich, so können die Träger, Behörden und Gerichte der Sozialversicherung des einen Staates die Vermittlung der für ihren Sitz zuständigen Konsularbehörde des anderen Staates in Anspruch nehmen.

Artikel 28.

(1) Für die Anwendung der Artikel 3 bis 12 macht es keinen Unterschied, ob der Versicherungsfall vor oder nach dem Inkrafttreten dieses Vertrags eingetreten ist.

(2) Ist der Antrag auf Hinterbliebenenrente aus der Unfallversicherung vor dem Inkrafttreten dieses Vertrags rechtskräftig ab-

budiž na žádost vydán nový výměr. Žádost možno podati jen do uplynutí jednoho roku ode dne účinnosti této úmluvy.

Článek 29.

Při použití této úmluvy jest přihlížeti i k příspěvkovým dobám, které byly získány přede dnem účinnosti této úmluvy.

Článek 30.

Nejvyšší správní úřady obou států (čl. 26) rozhodují v oboplné dohodě o sporech, jež se vyskytnou při výkladu a použití této úmluvy. Nedojde-li k dohodě, platí pro další řízení předpisy rozhodčí smlouvy mezi Československou republikou a Německou říší ze dne 16. října 1925.

Článek 31.

(1) Tato úmluva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou pokud možno v brzku vyměněny v Praze. Smlouva nabude účinnosti prvního dne měsíce, jenž následuje po výměně ratifikačních listin.

(2) Každý z obou států může vypověděti tuto úmluvu ve lhůtě nejméně jednoho roku pro konec kalendářního roku. V každém případě však jsou nositelé pojištění, zavázání podle této úmluvy, povinni i nadále plniti závazky z pojistných případů, které nastaly za platnosti této úmluvy. Nároky (čáky), které podle ustanovení této úmluvy byly zachovány, nezanikají výpovědí této úmluvy. Jejich další zachování spravuje se pro dobu po zániku účinnosti této úmluvy podle vnitrostátních předpisů právních.

Na doklad toho podepsali zmocněnci vlastnoručně tuto úmluvu.

Vyhotoveno v dvojím prvopise v československé a německé řeči.

V Berlíně dne 21. března 1931.

Dr. JAN BRABLEC v. r.
Dr. K. GREGOR v. r.
Dr. A. GRIESER v. r.
Dr. ADOLF SIEDLER v. r.

gelehnt worden, so ist auf Antrag ein neuer Bescheid zu erteilen. Der Antrag kann nur bis zum Ablauf eines Jahres nach dem Inkrafttreten dieses Vertrags gestellt werden.

Artikel 29.

Bei der Anwendung dieses Vertrags sind auch die Beitragszeiten zu berücksichtigen, die vor dem Inkrafttreten des Vertrags zurückgelegt sind.

Artikel 30.

Die obersten Verwaltungsbehörden beider Staaten (Artikel 26) entscheiden im beiderseitigen Einvernehmen über Streitigkeiten, die sich bei der Auslegung und bei der Anwendung des vorliegenden Vertrags ergeben. Kommt es nicht zu einer Einigung, so richtet sich das weitere Verfahren nach dem Schiedsvertrage zwischen dem Deutschen Reiche und der Tschechoslovakischen Republik vom 16. Oktober 1925.

Artikel 31.

(1) Dieser Vertrag soll ratifiziert werden. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Prag ausgetauscht werden. Der Vertrag tritt mit dem ersten Tage des Monats in Kraft, der auf den Austausch der Ratifikationsurkunden folgt.

(2) Jeder der beiden Staaten kann den Vertrag mit einer Frist von mindestens einem Jahr für den Schluß eines Kalenderjahres kündigen. In jedem Falle sind aber die Verpflichtungen aus den Versicherungsfällen, die während der Geltung des Vertrages eingetreten sind, von den auf Grund des Vertrages verpflichteten Versicherungsträgern weiter zu erfüllen. Anwartschaften, die nach den Bestimmungen dieses Vertrages aufrecht erhalten sind, erlöschen durch die Kündigung des Vertrages nicht; ihre weitere Aufrechterhaltung richtet sich für die Zeit nach dem Außerkrafttreten des Vertrages nach innerstaatlichem Recht.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag mit ihren Unterschriften versehen.

Ausgefertigt in doppelter Urschrift in deutscher und in tschechoslovakischer Sprache.

Berlin, den 21. März 1931.

Dr. A. GRIESER m. p.
Dr. ADOLF SIEDLER m. p.
Dr. JAN BRABLEC m. p.
Dr. K. GREGOR m. p.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 31. ŘÍJNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTI-STÉHO TŘICÁTÉHO TŘETÍHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 16. listopadu 1933 a že úmluva podle článku 31 nabývá dnem 1. prosince 1933 mezinárodní účinnosti.

Dr. Beneš v. r.

210.

Vládní nařízení

ze dne 17. listopadu 1933,

jímž se mění vládní nařízení ze dne 30. srpna 1928, č. 155 Sb. z. a n., kterým se vydává nová služební instrukce a jednacím řád pro brigádní a divisní soudy.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z., a zák. čl. XXXIII/1912 o vojenském trestním řádě:

čl. I.

§ 25, odst. 2 služební instrukce a jednacím řádu pro brigádní a divisní soudy (vl. nař. č. 155/1928 Sb. z. a n.) se mění a bude zníti takto:

(2) Obviněného, který byl v době spáchání činu mladší než 18 let, třeba se kromě toho tázati ještě:

osiřel-li po otci nebo po matce a v kterém roce jeho věku se to stalo;

je-li původu manželského nebo nemanželského;

žijí-li jeho rodiče v společné domácnosti či odděleně;

zda žije u obou rodičů či jen u jednoho z nich či u jiné osoby;

na počet jeho nezletilých sourozenců;

zda a kdy (od kterého do kterého roku) byl vychováván u rodičů neb aspoň u jednoho z nich či zda byl vychováván mimo domov a v které době (od kterého do kterého roku);

zda a kdy (od kterého do kterého roku) chodil do školy;

na povolání a postavení otce i matky;

byl-li ve výchově, který ústav to byl a od kterého do kterého roku tam byl chován.

čl. II.

Toto nařízení provede ministr národní obrany v dohodě s ministry vnitra a spravedlnosti.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Matoušek v. r.

Bechyně v. r.

Dostálek v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.